

Μητροπολίτης Μαρωνείας: “Οι κοινωνικές διαστάσεις της πίστεως”

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μαρωνείας και Κομοτηνής](#)

Το μήνυμά του για την Κυριακή ΣΤ Ματθαίου εξέδωσε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαρωνείας και Κομοτηνής κ. Παντελεήμων, με τίτλο “Οι κοινωνικές διαστάσεις της πίστεως”. Μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος τονίζει: “Ο πιστός άνθρωπος γίνεται εστία σωτηρίας και για το συνάνθρωπό του, γιατί η πίστη που δεν έχει τις κοινωνικές προεκτάσεις τις οποίες υπαγορεύει η αγάπη, είναι πίστη θεωρητική και συνεπώς νεκρή. Η πίστη δεν είναι ενέργεια του μυαλού αλλά του όλου ανθρώπου, έχει ρίζες και εκδηλώσεις υπαρξιακές. Ο πιστός άνθρωπος δεν μπορεί να αισθάνεται ευχαριστημένος όταν είναι κλεισμένος στον εαυτό του και δεν βλέπει τις ανάγκες του

αδελφού η δεν βρίσκει τρόπους θεραπείας των.Η αληθινή πίστη είναι και εφευρετική”.

Παρακάτω το μήνυμα του Μητροπολίτη Μαρωνείας:

Μπροστά στον Χριστό που διδάσκει σ’ ένα σπίτι στην Καπερναούμ φέρνουν έναν παράλυτο επάνω σε κρεβάτι. Οί τέσσερις συνοδοί του παραλύτου μή μπορώντας να πλησιάσουν τον Κύριο ένεκα του πλήθους που έσπευσε να ακούσει τη διδασκαλία Του καταφεύγουν στην ακόλουθη λύση.

Ανοίγουν μία όπή στην σκεπή και κατεβάζουν τον άρρωστο μπροστά στο διδάσκαλο. Ο Χριστός έντυπωσιάζεται από την έφευρετικότητά τους και επαινεί την πίστη τους. Η πίστη ξεπερνά τα όρια του ατόμου για να επεκταθεί μέσα στο κοινωνικό σύνολο, μεταβάλλοντας έτσι τό άτομο σε πρόσωπο που έρχεται να συναντήσει τό άλλο ανθρώπινο πρόσωπο μέ σεβασμό και αγάπη.

Ο πιστός άνθρωπος γίνεται έστία σωτηρίας και για τό συνάνθρωπό του, γιατί ή πίστη που δέν έχει τίς κοινωνικές προεκτάσεις τίς όποιες υπαγορεύει ή αγάπη, είναι πίστη θεωρητική και συνεπώς νεκρή. Η πίστη δέν είναι ένέργεια του μυαλού αλλά του όλου ανθρώπου, έχει ρίζες και έκδηλώσεις υπαρξιακές. Ο πιστός άνθρωπος δέν μπορεί να αισθάνεται εύχαριστημένος όταν είναι κλεισμένος στον έαυτό του και δέν βλέπει τίς ανάγκες του αδελφού ή δέν βρίσκει τρόπους θεραπείας των. Η αληθινή πίστη είναι και έφευρετική· δέν κάμπτεται από τά εμπόδια, δέν παραιτείται στίς δυσκολίες, αλλά βρίσκει λύσεις και έφευρίσκει τρόπους δράσεως.

Την έφευρετικότητα της πίστεως των τεσσάρων συνοδών του παραλύτου επαινώντας ο Κύριος απευθύνει σ’ αυτόν τό «θάρσει, τέκνον». Όταν ο Χριστός λέει στους δικούς του ανθρώπους να έχουν θάρρος δέν τό κάνει για να τους υποσχεθεί μία ιδιαίτερη, διακριτική μεταχείρισή. Ιστορικά και οί άνθρωποι της πίστης βιώνουν τίς ίδιες δυσκολίες μέ τό υπόλοιπο κοινωνικό σύνολο, πολλές φορές και σε χειρότερο βαθμό, καθώς ο πόλεμος του μισόκαλου έντείνει τίς σε βάρος τους μεθοδεύσεις. Από τίς ίδιες ασθένειες άρρωσταίνουν, από τούς ίδιους κινδύνους κινδυνεύουν όπως όλοι.

Η διαφορά έγκειται στον τρόπο μέ τον όποιο αντιμετωπίζουν όλα τά παραπάνω. Η άνεξάντλητη δύναμη της πίστης, δύναμη ήρεμη, είρηνική και χαρούμενη, είναι ή

ἀπαντοχή πού τούς προσπορίζει τήν πεποίθηση ὅτι ἡ θεία παντοδυναμία μπορεῖ νά ἐπιτρέπει τή δοκιμασία, δέν παύει ὅμως νά προστατεύει καί νά βοηθάει.

Καί ἂν μύριοι κίνδυνοι πραγματωθοῦν στή ζωή μας καί ἂν χίλια κακά ἐπισυμβοῦν, ἔχουμε τήν ἀσφάλεια τῆς ἀγκαλιᾶς τοῦ Θεοῦ, τήν αἴσθηση ὅτι ὅλα αὐτά εἶναι ἐξωτερικά, ἐπιδερμικά, καί περαστικά καί τέλος τή βεβαιότητα πώς ὅτι καί νά γίνει, στό τέλος πάντα ὁ Χριστός μας ἀναδεικνύεται νικητής, κύριος τῆς ζωῆς καί τοῦ θανάτου, καί μαζί μ' Αὐτόν καί ἐμεῖς.